

NEWSLETTER/BULLETIN

CANADIAN ASSOCIATION FOR THE ADVANCEMENT OF NETHERLANDIC STUDIES

ASSOCIATION CANADIENNE POUR L'AVANCEMENT DES ÉTUDES NÉERLANDAISES

December 2023

ISSN 2290-7300

Decembre 2023

Editorial**Mary Eggermont-Molenaar****Peter Lowensteyn**

Ditmaal beginnen we met twee CAANS-leden en een -spreker die we voortaan moeten missen.

Afgelopen 16 oktober is **Peter Lowensteyn**, sinds begin 1980 lid van CAANS Montreal, sinds 2002 webmaster van CAANS National en, sinds 2009 co-editor van deze newsletter, na twee dagen in een palliative care centrum opgenomen te zijn geweest zeer plotseling overleden. CAANS National heeft Peter bij leven niet meer kunnen bedanken voor zijn enorme nimmer aflatende inzet, zijn geestige, ironische bijdragen aan deze newsletter en zijn

creatieve aanpak mbt tot de lay-out. We missen hem enorm. Samenwerking met hem was altijd enorm soepel, vlot en gezellig en hij hield me op de hoogte van de successen van zijn kleindochters. In dit nummer op pag 4-5 nog eens Peters bijdrage aan de biografie *Van Oorschot uitgeven* van Arjan Fortuin, biograaf, literatuurcriticus en sinds 2022 ombudsman bij de NRC. Hieraan gaat vooraf wat Fortuin liet weten over Peter en zijn bijdrage.

A celebration of Peter's life zal op 10 december worden gehouden te Fritz Community Centre – 20477, Lakeshore Road, Baie-D'Urfé, Quebec.

Geeske de Laat

Na een paar jaar in Alzheimerland te hebben gebivakkeerd, waar Geeske als ze dat had gekund, zich dagelijks in de goede zorgen van haar echtgenoot Paul heeft kunnen verheugen, is Geeske afgelopen 29 augustus overleden. Paul en Geeske de Laat waren jarenlang naast CAANS National-schatbewaarders ook een uitnemend contact en gastadres voor CAANS Ottawa en hun verhuizing ook in Prince Edward County.

Geeske wordt in brede kring gemist!

Call for Papers:

President Tanja Collet (+ 1-519-253-3000) invites you cordially to hand in a proposal 'for a 20-minute paper addressing the conference theme or any other topic related to Netherlandic studies, including but not limited to: language, literature, culture, history, art and art history, or politics. Presentations will be 20 minutes plus 10 minutes for questions and discussion and may be delivered in English, French or Dutch. Voor meer bijzonderheden, zie Bijlage 1, blz 16.

Table of contents

Editorial	Mary Eggermont-Molenaar	page 1
Call for papers	Tanja Collet	page 2
In dit nummer		page 3
Introductie	Arjan Fortuin	page 3
Geert van Oorschot	Peter Lowensteyn	page 4
Oorlogsjaren doodgezwegen	Cor van der Panne	page 5
Oorlogsjaren Niko Tinbergen	Catrina Loman-Tinbergen	page 7
Nieuws van de chapters: <i>Calgary p11, Montreal p11, Ottawa p14</i>		

Marga Minco

Verder terug in de afgelopen maanden: afgelopen 10 juli is **Marga Minco** (1920-2023) overleden. Marga, geboren als Sara Minco, staat bekend als auteur van *Het bittere kruut* dat in zeven talen werd uitgegeven. In 1986 schreef ze het Boekenweekgeschenk *De glazen brug*. In 2005 ontving ze de Constantijn Huygens-, en in 2019 de P.C. Hoofprijs voor al haar werk.

Tijdens de CAANS-jaarvergadering, 29 mei 1988 te University of Windsor, las Marga voor uit eigen werk. CAANS *Journal* 1987/1988 (Issue IX, I) publiceerde Adrian van den Hovens recensie van *Het bittere kruut*. Wat hij op blz. 95 van deze recensie schrijft, geeft veel te denken:

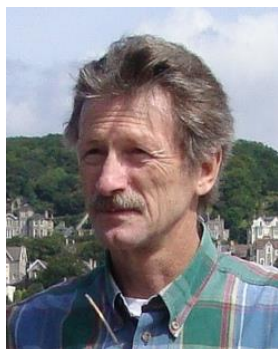
https://caans-acaden.ca/Journal/issues_online/Issue_VIII_ii_IX_i_1987_88/van%20den%20Hoven.pdf

Prof. dr. Hugo de Schepper, CAANS-keynote in 2004 in Winnipeg, en lid van de editorial board van het *CAANS Journal* publiceerde in oktober *A latere principis u de su theniente general'*.

De regeringsraden naast landsheren en landvoogden in de Habsburgse Nederlanden. Leden, instellingen en algemene politiek, 1577/1580-1609.

Prof. dr. Ludo Beheydt, emeritus hoogleraar Civilisation et linguistique néerlandaise te Universiteit Leuven, online keynote in 2022, publiceerde al een tijdje terug maar hij kwam er nu pas mee voor de dag, een uiterst interessant artikel in *Rockzniki Humanistyczne* over het vertalen van culturele elementen, "elk woord sleept een stuk cultuur mee".

Tot slot, hierbij het profiel van **Wim Jolles**, Calgary, die de taken, webmaster CAANS-National en co-editor van de CAANS Newsletter heeft overgenomen van Peter Lowensteyn. Meer over Jolles in BIJLAGE 2, blz.18. Welkom Wim!

In dit nummer verder verslagen van CAANS-lid **Cor van der Panne** over de oorlogsjaren van zijn zwager en die van **Catrina Loman-Tinbergen** over haar vader Niko.

IN DIT NUMMER

Peter Lowensteyn aan het woord in *Geert van Oorscot*, uitgever door Arjan Fortuin, biografie en ombudsman bij de NRC.

Intro: Arjan Fortuin over Peter Lowensteyn

Nadat ik Peter een aantal schriftelijke vragen had gesteld over zijn tijd bij het Uitgeverij Van Oorscot, stuurde hij mij een uitgebreide tekst vol sprekende details, die erg waardevol waren voor de biografie. Ik heb er dan ook uitgebreid uit geciteerd. Die bijlage stuur ik mee, plus nog

een

vervolg dat hij me kort daarop stuurde. Ik vond zijn teksten buitengewoon boeiend, heel goed geschreven en heb hem nog gesuggereerd zijn memoires te schrijven, maar daar vond hij zichzelf 'de persoon niet voor' - helaas! (Vaak zijn juist de mensen die zichzelf niet de persoon vinden voor memoires, de beste schrijvers.) De citaten van Lowensteyn staan in de biografie op pagina 223 en 224.

Lowensteyn op de pagina's 223 en 224 van de biografie Geert van Oorschot, uitgever:

Het interieur van het „werk” kantoor op de eerste etage bestond uit een ouwe gietijzeren kluis, die werd gebruikt als opberg kast. In plaats van echte bureaus, stonden er drie houten tafels, tegen elkaar geschoven bij het raam. Ze waren bijna helemaal bedekt met stapels papier, een schrijfmachine, en twee bureaulampen. Er lag altijd nog meer troep op de raamkozijnen. Een vierde tafel stond tegen de muur en werd gebruikt om boeken in te pakken.

Links van de deur stond een stalen boekenkast met de boeken die het meest verkocht werden. Gerard van het Reve sprak daar vaak minachtend over en noemde het een fonds van grafzerken! Van Oorschots gebied was links bij het raam, en het rook daar sterker naar sigaren. Aan de muur hing verschoten, hier en daar gescheurd, jute behang.

Gerard van het Reve

Hier hield ik de correspondentie bij, niet de echt belangrijke, dat deed Van Oorschot zelf. Met Helmut Salden, de letterontwerper en boekverzorger, liepen de communicaties wat moeilijk, niet alleen op papier maar ook per telefoon: „Meneer Löwensteyn, et doet mij een sehr kroot kenoegen te konstateren dat u deze papiertjes so koet bewaard hebt”, alsof meestal alles altijd weg was. Ieder ding dat ik deze paranoïde man toezond moest altijd vergezeld worden van een schrijven waarin precies stond wat er verzonden was, omdat er anders een antwoord zou komen met een „Ja, aber dass ist nooit aan mij versonden.” Arme Salden, slachtoffer van de Nazi's. Ik begreep daar toen niets van en werd alleen maar kwaad als de neurotische, oudere man begon te schreeuwen als ie op een leugen betrappt werd. Voor mij was Salden toen gewoon een vervelende man.

Vaak schreef ik brieven die Van Oorschot dan tekende. De aanhef was altijd een probleem. „Lieve Kiki”.

„Meneer Löwensteyn, hoe kunt U nou Lieve 'Kiki' boven een brief zetten?”

„De brief wordt toch door u getekend?”

„Toch vind ik het maar raar als u 'Lieve Kiki' typt.

Er was altijd een grote rotzooi op het bureau van Van Oorschot; stapels papier, peuken en as, soms nog niet geheel gedoofd zodat er kleine brandjes ontstonden. In de hoek stond een stomme rol golfkarton, zo geplaatst dat je de deur bijna niet in kon. Er stonden stapels boeken op de vloer die er altijd uitzagen alsof ze zo om zouden kunnen vallen. Een onverzorgde boel, zonder systemen, niet zozeer omdat die te duur waren, zoals Van Oorschot beweerde, maar omdat ze voor zijn conservatieve smaak te modern waren. Overal lagen er ordners met facturen en correspondentie. Zodra ik het had opgeruimd, maakte Van Oorschot er weer een bende van.

De stinkende inpak tafel met de oude vieze boeken, dozen met enveloppen, rolletjes touw, een ding met water, en plakband dat over een rolletje liep en nat werd als je er aan trok, zodat je er mee plakken kon. Het water was vies groen en stonk. Het enige mooie in het hele kantoor was een reclametekening van Cognac met een Pierrot er op, een paar nette tekeningen van Melle, en een kalender met een Japanse dame. In het plafond zaten vier kleine bolletjes die allen even slecht licht gaven.

De ruimte binnen de draaiende trap was opgevuld met boeken, van de nok tot de kelder. Zwaar ingebonden panden die nooit meer verkocht zouden worden. Dikke pillen Polak, die stonden te wachten tot ze met z'n allen door de fundering zouden zakken, zo de Amsterdamse prut in. Als je je vingers langs de kaften liet glijden, waaide de stof je neus in.

Op de tweede etage was het „nette” kantoor voor de ontvangst. Op deze verdieping verhuurden de Van Oorschots een kamer. In 1956 was dat Ton van Oudwijk, een vrouw met rood haar geloof ik, niet mooi glanzend rood maar vaal, dat een veel te wit gezicht, vol met ongelijk verdeelde sproeten, omlijste.¹ Haar vuurrood opgemaakte lippen staken naar voren als een verkeerslicht. Ze liep alsof ze kunstbenen had. Tenminste dat meen ik me te herinneren. Vreemd! Mevrouw van Oorschot vertelde me een gepassioneerd verhaal over haar; een briljante schrijfster die door haar niet begrijpende man was laten stikken. Ik voelde toen een diepe sympathie voor de man die haar verlaten had. Vanuit het keukenraam van de

woonverdieping keek je uit op de achterkant van het toen nieuwe Flora theater en wat bouwvallen van het oude, in 1929 afgebrande, theater, romantisch, een natuurlijke rotstuin, ongestoord in het midden van de stad, omringd door kantoren, waarin de bedienden het zich geen donder konden schelen.

Arjen Fortuin, *Geert van Oorschot, uitgever* • Uitgeverij van Oorschot • Gebonden met stofomslag • ISBN 9789028261150 • €45,00.

Dit verhaal stond eerder in de CAANS newsletter van december 2015.

Oorlogsjaren doodgezwegen Door Cor van der Panne

Onze broers en zusters zijn allemaal weleens uit Nederland bij ons in Canada op bezoek geweest. Van hen maakten mijn schoonzuster Ieke en haar echtgenoot Lou na hun pensionering de meest uitgebreide reis. Maar Lou wilde ook nog iets anders.

Na de bevrijding van Nederland in 1945, toen hij een jongeman van negentien jaar was, fungeerde hij als tolk voor een Canadese sergeant. Die had onder meer als taak om zwembaden te vinden en te organiseren zodat Canadese militairen eindelijk eens konden baden na vele maanden vechten. Lou trok op met de wat oudere Canadees en kon het heel goed met hem vinden op hun

¹ Voor een andere visie op Ton van Oudwijk/penname van Ann Koppelman, zie die van de schrijfster Clare Lennart die zich als 'literaire agent' van Van Oudwijk opwierp in: <https://www.mdnl.nl/?p=2445>.

tochten met een Jeep door Nederland. De sergeant was erg ondernemend met die zwembaden. Maar hij was dat ook op het gebied van vrouwen en in de tijd waarin Canadese militairen als de bevrijders van Nederland gezien werden, met veel succes. Tegen Lou zei hij dat hij gescheiden was.

Dat duurde een aantal weken of maanden. Toen gingen de Canadezen weer naar Canada en Lou begon het gewone leven van werken en trouwen en een gezin.

Maar bij zijn bezoek aan ons vele jaren later herinnerde hij zich dat die Canadese sergeant uit Calgary kwam en nu hij bij ons was, wilde hij contact met hem opnemen. De meest voor de hand liggende manier om hem op te sporen was het telefoonboek. Nu heette de man Smith en dat is de meest voorkomende naam in alle Engelssprekende landen. Het was niet mogelijk om alle nummers van een aantal bladzijden met de naam Smith op te bellen. Naar het Canadian Legion, waarvan bijna alle veteranen lid waren, werd ook gebeld, maar zonder resultaat. Waarschijnlijk had men daar genoeg ervaring met pogingen vaders op te zoeken van gevolgen van de bevrijdingsroes. Dat lukte niet en Lou ging terug naar Nederland zonder zijn vriend van vroeger te hebben opgespoord.

Een aantal jaren later bracht ik mijn Volkswagen naar de dealer in Calgary voor service. Ik moest wat wachten en bekeek wat krantjes in die daar lagen. Een ervan was de newsletter van de dealer. Het hoofdartikel ging over een liefhebber van Volkswagen busjes, die een aantal van die auto's had afgereden over het hele continent. Hij werd beschreven als een enthousiaste autorijder, oorlogsveteraan en had ook in Nederland veel gereden. En zijn naam was Smith. Toen dacht ik aan Lou's vriend uit het verleden. Ik vroeg bij de dealer naar hem, maar ze wilden geen verdere informatie geven.

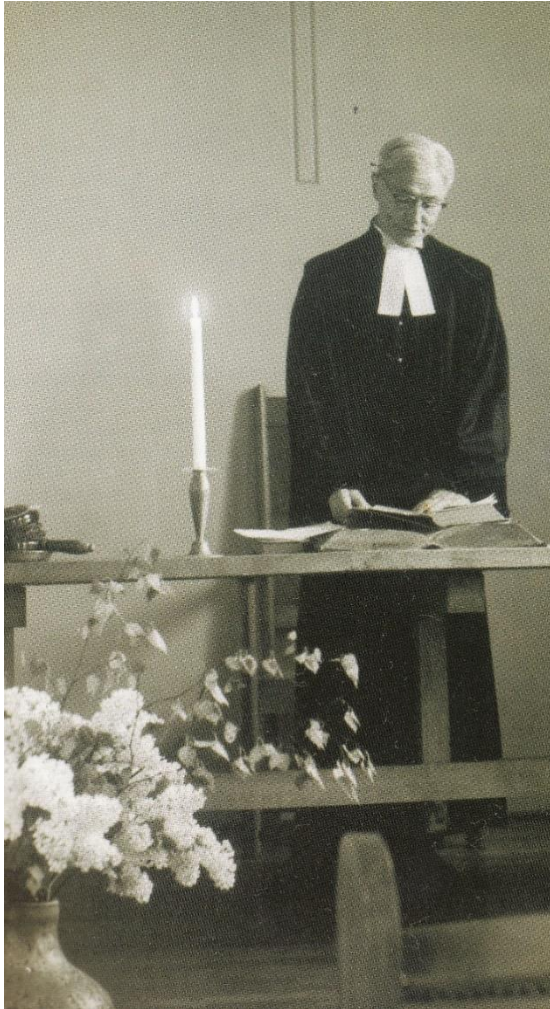
Dan maar weer naar het telefoonboek, ik wist nu zijn voornaam. Er waren er een paar met dezelfde voorletter en die ging ik opbellen. Bij de derde had ik beet. Hij was het en had goede herinneringen aan het Nederland van vroeger. We nodigden hem uit om eens op bezoek te komen.

Hij kwam op een middag op de thee, een man van in de tachtig, maar nog zonder ouderdomsproblemen, kordaat en welbespraakt. Hij vertelde dat hij nog steeds veel reed en dat hij vaak auto's bestuurde bij officiële gelegenheden. We hadden het natuurlijk ook over zijn tijd in Nederland na de bevrijding. En hij had het over Lou, zijn vriend en metgezel in die tijd. We wisten dat Lou in de bezettingstijd meegedaan had bij inbreken om distributiebonnen te bemachtigen voor onderduikers. Hij was daarbij gesnapt en had een tijd vastgezeten. Dat was alles wat wij wisten.

Sergeant Smith wist meer. Tijdens de lange tochten door Nederland hadden ze uitgebreide gesprekken, waarin Lou vertelde wat hem was overkomen bij dat vastzitten. Hij was bij executies geweest en had daarna de lijken moeten opruimen, moeten slepen voorbij soldaten en andere gevangenen. Dat was hem altijd bijgebleven. Ieke had ons wel verteld dat hij vaak 's nachts van een nachtmerrie wakker werd, maar dat hij daar niets over wilde zeggen. Ik denk dat dit gebeuren hem zijn hele leven lang is bijgebleven.

Nadat Lou overleden was heb ik het bovenstaande geschreven en het doorgestuurd naar Ieke en haar dochter voor commentaar. En dat kwam.

Lou was lid geweest van de verzetsgroep van ds. Leendert Overduin in Enschede, die veel gedaan heeft om Joden te helpen met onderduikadressen, vervalste persoonsbewijzen en distributiebonnen.

Leendert Overduin

Bij een van de inbraken in distributiekantoren is Lou gepakt en naar het doorgangskamp Amersfoort gebracht. Daar moet de verschrikkelijke herinnering die sergeant Smith ons vertelde van afkomstig zijn. Maar dat was nog niet het einde. Lou werd op transport gezet naar een concentratiekamp in Duitsland waar de meesten een verschrikkelijk einde vonden. Hij is toen uit de trein gesprongen en is lopend naar Nederland teruggegaan. Kennelijk is hij daarbij vrijwel verhongerd, want na de oorlog woog hij nog maar zo'n 40 kg en had gaten in zijn benen.

Dit alles is hem zijn leven lang bijgebleven. Hij was een jongeman van achttien jaar toen hem dat overkwam, ik denk verlegen en schuchter en nog nauwelijks volwassen. Hij zal toen ook geïnspireerd zijn door zijn geloof, want ds. Overduin die achter de verzetsgroep zat was een bezielende predikant. Het zich redden uit de trein en zijn tocht naar Nederland bewijst dat hij moedig, actief en vindingrijk was.

Later kwam soms alles weer boven, maar behalve met zijn vrouw Ieke sprak hij met niemand erover. Hij kon geen Duits meer horen, als bij het kamperen de burens Duitsers waren moest hij weg. En hij wilde ook geen hond omdat dit vreselijke herinneringen

opriep. Hij heeft zich er nooit op voorgestaan over wat hij bij het verzet gedaan heeft. Hij was een zeer bescheiden man.

Als hij het met mij over zijn werk als vakbondseconoom had, viel mij op hoe begaan hij was met de werkers op, met de mannen die dag in dag uit aan de draaibank stonden. En soms sprak hij op vergaderingen van vakbondsleden optimistisch over vooruitgang in de economische wetenschap.

Wat mij persoonlijk trof bij onze bezoeken aan Friesland na zijn pensionering was zijn hartelijkheid. Achter zijn wat teruggetrokken persoonlijkheid schuilde een grote warmte.

War Years of Niko Tinbergen door Catrina Loman-Tinbergen

My father Niko Tinbergen had obtained a doctorate in biology from Leiden in the early 30's with the shortest thesis in the history of the university at that time. My parents then spent over a year in Greenland as part of a Dutch/Danish polar year expedition after which they came back for my father to be employed as an

instructor at University Leiden again – I don't know what his official title was at that point, but I think he was perhaps a lector.

As you all know, because we are here to commemorate Professor Cleveringa's 26 November 1940 lecture after the Germans decided that all Jewish staff at Leiden University were to be fired. The non-Jewish employees protested that, signed a document, and, as a result, they were fired by the Germans and the university was closed. I remember the invasion well, the diving airplanes and perhaps some bombs ... I was almost four and my mother placed us children on the stairs of our home in Leiden, because the stairs were attached to a wall and it was deemed to be the safest place. (I can still, at 86, not watch an airshow, because the sound of the diving airplanes upsets me too much, which shows how much tension there was.)

So here were my father and mother ... no job, no income, three kids under seven and war. They decided that for safety they would move to the Veluwe, a part of Holland East the former Zuiderzee, between Harderwijk and Nunspeet. Hulshorst was a tiny village, an area they knew well because the Tinbergen parents had vacationed there over the years. They found a fairly isolated cottage named "Josephine" or alternately "Happy Days" and were able to rent this. It was about 200 meters from the main North-South railway line, separated from it by pine woods. They thought that this would be a relatively safe area and it was at first, in that they escaped much of the starvation that the West suffered in the last winter of the war, the Hongerwinter, and they were able to trade for food with some of the local farmers. But in the last winter, food was scarce in Hulshorst too, and we used a communal kitchen where we could get one meal a day. One of the twelve people in our house would go out on a bike (perhaps the bike with wooden tires as new tires were unobtainable) with an empty pan on the back to go to a communal kitchen where soup or stew was being distributed.

You had to judge your place in line because if you arrived at the end of the line when the pan was almost empty, you were likely to get a thicker portion, but if you misjudged and arrived at the head of the line when a new pot was being started, you were likely to get pretty thin soup.

In 1942, the Germans arrived at our cottage to arrest my father for his part in the protests at Leiden University. I was almost five and I remember it well. My father was chopping or sawing wood for the kitchen stove and I was standing maybe ten meters away. I saw my mother come out of the house followed by two men in uniform and she called out "Niko, the Germans are here for you", or something like that. It amazes me nowadays that as a not yet five-year old I remember this so well and that there must have been such tension in the air.

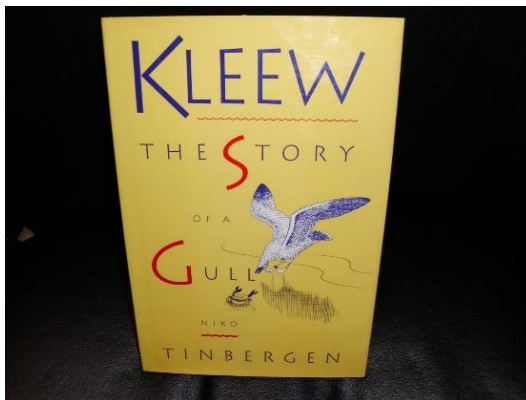
So, my father was taken to a hostage camp (now "gymnasium") "Beekvliet" in Sint-Michelgestel where he remained for about two years. This hostage camp contained many well-known Dutch citizens of all stripes ... the publisher Boucher, the painter Karel van Veen, the author Simon Vestdijk and the future minister Willem Drees. The idea was that if there were attacks on the Germans in the Netherlands, the Germans would execute some of the hostages and tell the

Dutch that their intelligentsia was being eliminated. Apparently, they did this once before my father arrived in the camp, but not after as far as I know, but of course the threat was always there, heightening the tension. Hostages were not too badly treated (in comparison with the camps for the Jews): they were allowed minimal food, and had time to organize lectures and plays and sport and could write home, I believe it was once a fortnight. On our part, we could send food packages, if we had any, and letters. But of course, it was a two-year interval in my father's scientific career. He used this chance to write us letters including each time one illustrated page of the story of a gull named Kleeuw, and there were several more different stories, one of which was also published.

L.J.C. Boucher, painted by Karel van Veen

As I said, one of the inmates was a Mr. L.J.C. Boucher, the editor or owner of a publishing house and he told my father to bring him the entire manuscript of *Kleeuw* after the war, if they survived, and he would publish it. And so *Kleeuw* entered the world together with John Stickle.² The other books were not published (I imagine due to lack of time for editing on my father's part) but each of us children received one of the unpublished ones and have treasured them. *Kleeuw* was translated into English and Spanish, and John Stickle into English. Also, there were soccer games and plays and other activities. My father also made his name at playing women's parts. Clearly, this camp was not as terrible as the Jewish extermination camps, but the threat of death, the isolation and the uncertainty were always there.

He was given a five-day furlough at one point and I remember that too. Of course, the Germans knew that he would come back to the hostage camp as, if he did not, the Germans would be able to execute some of the inmates not on furlough and publish the names to the Dutch people. (i.e.: your intelligentsia/well-known is being exterminated!)

At some point in the war, we were joined by relatives by marriage, a German-Jewish psychiatrist, his non-Jewish German wife and their son who had escaped from Germany. They had strong German accents and had false identity papers with a false Dutch name. Often there were German or Dutch Nazi officials who came to check identity papers and the couple and boy were told never to open their mouths during these inspections and just to show their papers. I remember one such time and the tension in the room was even noticeable to my six or seven years old self, although I had no idea why, of course.

---

² See: <http://www.oudejeugdboeken.nl/kinderboeken/kleeuw?m=kinderboeken>

Ironically, my paternal grandparents were also living with us at that point having been bombed out of their nearby house, twelve people in a three-bedroom house. The officials concentrated their identity check on my grandfather, who had a doctorate in Dutch Literature and a beautiful Dutch accent and speech, but who had a large nose and looked Jewish. All went well, and the officials were satisfied but again the tension must have been high as the event stands out in my mind. The Jewish relatives survived the war and it was only after the war that I learned their real names and relation to us.

During one of the last days of the war, one of the people who distributed an account of the BBC news to neighbors who were trusted, lost one of the copies. Someone picked it up, took it to the Nazis or Dutch collaborators. They never followed it up as time for them ran out. I later asked my mother what would have happened if they had identified us as the writers of the news item and she said in no uncertain terms that they would have shot us all.

My father was released in '44 when the Allies invaded France and Belgium. As the Allies approached the Netherlands, the Germans took all the hostages to Vught, which was from where inmates were sent to Germany to work in factories or were exterminated. I believe he was there for five days, when, as the Allies approached, the Germans opened Vught's doors and let the inmates go home. I remember his homecoming well. Of course, this was when food was very scarce even on the Veluwe, and I don't remember any festive celebration as such. I imagine that my parents went for long walks to be together, but it was still wartime, and the worst winter was still to come as well as the Allied fighting in our region. Our house was just 200 meters from the main NS railway line, which was extensively bombed by the Allies, as the Germans used this line to bring in supplies for their troops.

We had some scary experiences ... we had a cellar where we would go if there was time before the planes arrived ... which we would know when we heard the planes in the air diving down and the bombs would fall ... there were no warning sirens in that fairly isolated area. But sometimes there was no time and we crouched down on the further side of the house from the railway or just lay flat on the ground. I remember after one such event my younger brother running forward to pick up one still warm bomb shard which had fallen on the path near us. Another time we heard the planes approach, and we all dived under the table, but the one guest at the breakfast table who was on his way to get some food in the North of Holland did not understand and stayed in his seat. I remember the relieved almost hysterical laughter after it was over and the bombs missed us.

My father never spoke to us about his time in Sint-Michielgestel. Even not when my husband Gus, who had been in a Japanese children's camp on Java during the war and who suffered PTSD in later years, asked about it, as part of his therapy. But there is no doubt that the experience hurt my father badly and although I have no proof, I imagine it contributed greatly to his depressions in later life.

So that is the story of one of the university's employees who was involved in the closing of Leiden University in WW2 and I am sure there are many, many more stories. My father was awarded the Nobel prize for medicine in 1973 together with Konrad Lorenz and Karl von Frisch, but that is part of another story.³

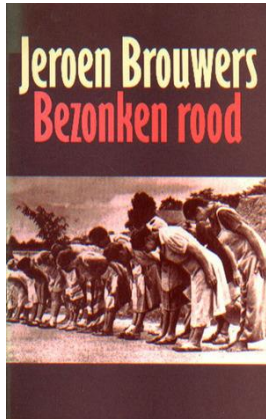
³ This text is based on Catrina's Cleveringa-"students talk" on the 26 November Cleveringa-meeting in Calgary.

Further reading:

<http://www.eebweb.arizona.edu/Courses/Ecol487/readings/Niko%20Tinbergen%20Biography.pdf>

News of the chapters

Calgary door Mary Eggermont-Molenaar

Een aantal jaren geleden werd in Calgary een eenacter opgevoerd naar het boek *Bezonden Rood* van Jeroen Brouwers. CAANS-lid **Tom Slot** wees me op een video die een aardige (nou ja) indruk geeft van hoe het leven in het kamp waarover Jeroen Brouwers zijn boek schreef, eruit moet hebben gezien, overigens al na de “bevrijding”. Beleid dat vluchtelingenkampen teweeg brengt is trendy.

Deze video werd na de bevrijding gemaakt, maar de mensen konden toen voorlopig nog niet weg.

Hierbij: tijdeng@nos.nl.

<https://nos.nl/artikel/2486702-in-kamp-tijdeng-werd-de-capitulatie-niet-gevierd-mochten-niet-juichen>

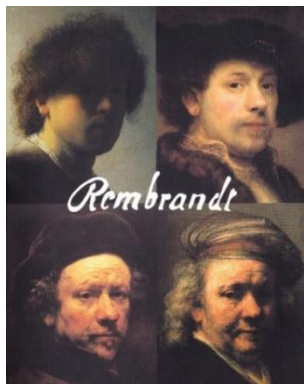
Op 26 november vond voor de 38^e maal de Cleveringa-bijeenkomst plaats, weer in de MacEwan Hall van University of Calgary. Studentspreekster was Catrina Loman-Tinbergen. Zij sprak over de oorlogsjaren van haar vader Nico Tinbergen, die na de sluiting van Universiteit Leiden in gijzelaarskamp Beekvliet te Sint-Michelgestel terecht was gekomen.

Wetenschappelijke spreker was CAANS-lid dr. **Jeroen Stil**, assoc. professor bij het Department of Physics and Astronomy, University of Calgary. Stil sprak over de vraag: *Waar komt ons goud vandaan?*

De meeste materialen die we dagelijks in handen hebben bestaan uit atomen die eens gemaakt zijn in het binnenste van een ster. Door een combinatie van atoomfysica en astrofysica kunnen we afleiden dat de zwaardere scheikundige elementen, zoals goud, niet kunnen ontstaan in sterren. Van veel elementen weten we niet goed waar ze ontstaan in de kosmos. Die vraag leidt ons op een speurtocht door het heelal naar extreme gebeurtenissen die we alleen in de astrofysica kunnen bestuderen. Waar komen de chemische elementen vandaan? Hoe zijn ze uiteindelijk op aarde beland? Dit is het verhaal van afvalverwerking en recycling in de kosmos.

Montreal door Onno Kruller

De eerste bijeenkomst van het nieuwe seizoen werd op donderdag 21 september 2023 gehouden en wel voor het eerst in de zaal van de NDG Legion dat beter bereikbaar en toegankelijk is dan de voormalige locatie met meer parkeergelegenheid inclusief voor gehandicapten. Met deze bijeenkomst werd een begin gemaakt om deze behalve bij uitzondering overdag te houden nadat in een rondvraag de leden te kennen hadden gegeven dat zij liever niet meer in het donker ver van huis wensen te gaan en spitsuren willen vermijden. Na gebruik van de meegebrachte lunch werd de documentaire *Rembrandt 400 Jaar* vertoond over het leven en werk van Nederlands meest wereldberoemde kunstschilder. Daarin werden ook moderne restauratie technieken getoond en

uitgelegd en ten laatste een toer door de meerdere Nederlandse musea en omgeving waar zijn werken te zien zijn – de uitmuntendheid van de documentaire en de prachtige buiten opname van de toer werden zeer gewaardeerd door allen die aanwezig waren.

Christiaan Huygens door Dirk Kossen

Op donderdag 19 oktober 2023 hield de ons door CAANS-Ottawa aangeboden spreker lid **Dirk Kossen** een lezing over de 17de-eeuwse Nederlandse wetenschapper Christiaan Huygens. Met behulp van zijn powerpoint-presentatie trok Dirk aandacht voor de veelzijdigheid van deze wereldberoemde geleerde als 'wiskundige', 'slijper van optisch verbeterde lenzen', 'ontwerper' van telescoop verbeteringen, 'astronoom' die o.a. de Saturnus maan Titan ontdekte, 'uitvinder' van o.a. de pendulumklok.

Een 'natuurkundige' die de golftheorie van licht ontwikkelde en als eerste wiskunde aanwendde om fysieke en mechanische vragen te beantwoorden, zelfs aanvankelijk de snelheid van licht te berekenen!⁴ Van Christiaans uitvindingen en ontwerpen vertoonde Dirk verscheidene 'geanimeerde' illustraties welke de beweging van onderdelen van Huygens uitvindingen/ontwerpen lieten zien.

Dirk eindigde zijn voordracht en Power Point presentatie voor de duidelijk onder de indruk zijn de aanwezigen met een plaatje van Christiaan Huygens op het 25 gulden biljet van vroeger.

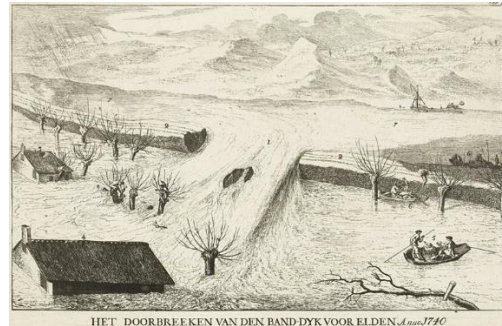
Betuwse waterhuishouding door Peter Tijssen

Op 23 november sprak CAANS-lid **Peter Tijssen** over de *Betuwse waterhuishouding: keren en wenen of leven en beleven. Samenvatting:*

---

⁴ Ed. Vader Constantijn Huygens schreef liederen. "Deze zijn te horen op You Tube: Elly Ameling/Max van Egmond. De 39 liederen die daar klinken", liet Elly Ameling me weten, "zijn het enige dat is overgebleven van een veel groter muzikaal oeuvre van Huygens. De serie heet '*Huygens; -Pathodia sacra et profana*'".

De grote rivieren zijn een overblijfsel van de Rijndelta dat een groot gedeelte van ons land bestreek. Onze waterhuishouding hangt nog steeds voor een groot gedeelte van deze rivieren af. Gedurende onze nationale geschiedenis bevorderden de rivieren het vervoer van goederen en dienden zij vaak een strategische rol als verdedigingslinie. De vele overstromingen zorgden naast rampen ook voor vruchtbare aarde en oeverwallen, dienend als dijklichamen sinds de dertiende eeuw. Rivierlopen verlegden zich steeds zodat de splitsing van Rijn en Waal ten tijde van de Tachtigjarige Oorlog nu zeven km naar het westen ligt. In deze voordracht wordt het bestaan verhaald van het rivierenlandschap sinds de ijstijd, maar in het bijzonder sinds de Romeinse tijd tot de grootscheepse verbeteringen van na de Tweede Wereldoorlog

HET DOORBREEKEN VAN DEN BAND-DYK VOOR ELDEN. *Ann. 1740*

Rouwkaart Peter Lowensteyn

Peter Lowensteyn (88)
passed away peacefully
on Tuesday October 17th.

Peter is survived by his daughters Wanda (James Riordon) and Ilka (Michael McMurray) and his 4 grandchildren Teague, Ainsley, Reilly, and Cailin. He is predeceased by his wife Janny and son Darren.

In loving memory of Peter, and in honour of his lifelong love of music, we kindly request that donations be made to CAMMAC Music Centre, a place close to Peter and his family's heart for many decades.

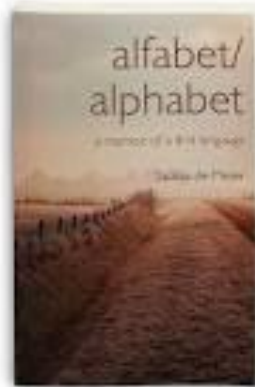
A celebration of life will be held on Sunday, December 10th from 1pm to 4pm at Fritz Community Centre - 20477, Lakeshore Road, Baie-D'Urfé, Quebec H9X 1R3

Ottawa

Op 29 augustus kwamen we volgens de nieuwgevormde traditie in de nazomer bijeen in de tuin van **Margot en James Grimes**. Zoals in het verleden was deze bijeenkomst niet erg gestructureerd, geen formele lezing. Er werd wel een half uur besteed aan het voordragen van Nederlandse gedichten, proza of liedjes. Voordat deze voordrachten begon genoten we van live jazzmuziek verzorgd **door Bert Waslander**.

On October 10, **Sadiqa de Meijer** read from her book *Alfabet/alphabet – a memoir of a first language*. The talk was in English, interspersed with Dutch. After the reading the audience was encouraged to share personal experiences.

De taal is ons vaderland, waaruit we nooit kunnen emigreren
- Irina Grivnina (translator/author).

Sadiqa de Meijer was born in the Netherlands and moved to Canada as a child. She has read and written poetry for much of her life, and began publishing her work in journals around the year 2000. Since then her writing won numerous competitions. Her first book of poems, *Leaving Howe Island*, was a finalist for the Governor General Award for Literature and the Pat Lowther Memorial Award. Her book of essays "Alfabet/alphabet: a memoir of a first language" (Palimpsest Press) went on to win a Governor General's Literary Award. The themes in her writing include landscape, migration, motherhood, racism, language and spirituality. Sadiqa serves on Arc Poetry Magazine's Editorial Board and Goose Lane's Icehouse Editorial Board and continues to teach creative writing workshops to students in various settings. She is currently working on new collections of poetry and essays.

80 jaar na de oorlog en de bevrijding door Ines Coppoolse

On november 1 sprak ambassadeur **Ines Coppoolse** over *80 Jaar na de oorlog na de bevrijding*.

Ambassadeur Ines Coppoolse

Het is inmiddels bijna 80 jaar geleden dat, aan het einde van de Tweede Wereldoorlog, Nederland werd

bevrijd en hiermee tussen de beide landen werd gecreëerd, is ook vandaag de dag nog duidelijk voelbaar en wordt keer op keer bevestigd door de wereldwijde samenwerking tussen Canada en Nederland. Samenwerking, zowel op het gebied van onze gedeelde waarden als samenwerking om het besef dat vrijheid een onbetaalbaar goed is, moeten we levend en wel houden.

Met het verstrijken van de tijd zijn er helaas steeds minder mensen onder ons die hun persoonlijke ervaringen tijdens de bezetting en rondom de bevrijding van Nederland met ons kunnen delen, en het is nu aan de nieuwe generaties om de boodschap van vriendschap en vrede door te blijven geven.

Over Ambassadeur Ines Coppoolse

Ambassadeur Ines Coppoolse heeft een Master's Geschiedenis en Internationale Betrekkingen gedaan aan de Universiteit van Amsterdam. Zij begon haar loopbaan bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken in 1992, waar zij diverse functies vervulde. In Den Haag achtereenvolgens als landenmedewerker voor Jemen, als coördinator mensenrechten Europa bij de afdeling Migratie en Asiel, als hoofd Werving & Selectie, als adjunct-directeur voor Azië en Oceanië, en als hoofd-directeur Personeel & Organisatie. In het buitenland heeft Ines functies vervuld op de Nederlandse ambassade in Londen (pers/woordvoering en politieke zaken), en in Wenen (plaatsvervangend permanent vertegenwoordiger voor non-proliferatie nucleaire aangelegenheden).

In 2015 werd ze benoemd als ambassadeur in Zweden, en sinds 2020 is zij ambassadeur van het Koninkrijk der Nederlanden in Canada.

BIJLAGE 1 – T Collet, Request for Proposal

Call for Papers

CAANS 2024
15-16 June 2024

Hybrid Conference

In partnership with:
***Federation for the Humanities
 and Social Sciences***
and
***McGill University (Montreal,
 Canada)***

**Call for Papers for the Annual Meeting of the
 Canadian Association for the Advancement of Netherlandic Studies (CAANS) /
 Association canadienne pour l'avancement des études néerlandaises (ACAEN)
 15-16 June 2024**

The Canadian Association for the Advancement of Netherlandic Studies is the academic 'home' of Canadian (and other) scholars, from a myriad of disciplines, whose research focuses on some aspect of Netherlandic Studies, be it linguistic, literary, historical, political, diasporic, post-colonial, art-historical, etc. This year, our annual conference will take place in person at McGill University but will also allow for remote participation.

We invite proposals for papers addressing the main theme of this year's gathering: ***Sustaining Shared Futures***. This theme coincides with the theme chosen by the Federation for the Humanities and Social Sciences for Congress 2024, an annual gathering of Canadian academic associations active in the humanities and social sciences. The theme invites scholars to reflect on issues of sustainability, which also include the maintenance and development of human linguistic and cultural diversity. For CAANS 2024, scholars are invited to submit proposals focusing on the power relationships that exist between Dutch and other languages in Belgium and the Netherlands, or elsewhere. A roundtable discussion on the future of Dutch in higher education is also planned. Papers addressing related topics such as the challenges facing Dutch

Studies programs at North American and European universities will also be considered for inclusion in the roundtable discussion.

In addition to proposals focusing on this year's theme, we also welcome proposals for papers addressing any other topic related to Netherlandic studies, including but not limited to language, literature, culture, history, art and art history, or politics.

Presentations will be 20 minutes plus 10 minutes for questions and discussion and may be delivered in English, French, or Dutch. Papers may be delivered in person or remotely. The online format will be live presentation with live Q&A. Instructions regarding remote delivery will be shared with the presenter upon acceptance of their proposal.

CAANS 2024 will feature **Hans Vanacker**, editor of the cultural magazine *Septentrion, Miroir de la culture en Flandre et aux Pays-Bas* as this year's *keynote speaker*. Hans Vanacker will examine the use of English as a language of instruction at Dutch universities and its possible implications, particularly from a linguistic and sociocultural perspective.

Please send your title and a short abstract (150-300 words exclusive of any references) **BEFORE JANUARY 31, 2024** to:

Dr. Tanja Collet
Department of Languages, Literatures and Cultures
University of Windsor
401 Sunset Avenue, Windsor ON N9B 3P4, Canada
Email tcollet@uwindsor.ca

Please send your abstract as an email attachment, formatted in Word or pdf. On a separate page or in the body of the email, please provide the following information:

- The title of your paper
- *Your preference for in person or remote participation*
- Your name and title
- Your affiliation
- Your full address
- Your telephone number
- Your email address

The conference program will be posted on the CAANS/ACAEN website at www.caans-acaen.ca in early April 2024 and in the April 2024 Newsletter.

All papers will be considered for inclusion in the *conference proceedings* published by the *Canadian Journal of Netherlandic Studies (CJNS)*. The guidelines for submission to the conference proceedings will be sent by email to all participants shortly after the conference.

CAANS 2024 will also award one *Congress Graduate Merit Award (CGMA)*, worth \$500, to this year's best graduate student paper.

For questions contact the program chair: Tanja Collet, tcollet@uwindsor.ca

BIJLAGE 2 – Profiel Wim Jolles

Wim Jolles is a resident of Calgary, Alberta together with his wife Antonietta. The family immigrated to Calgary in 1981 from The Netherlands. Some 25 other families also immigrated in the late seventies and eighties to support Oil and Gas Developments in the Canadian Arctic then led by Dome Petroleum. Many of these families took part on – and offshore in dredging projects and the construction of marine systems.

Wim graduated from Delft University in 1975 as Naval Architect. He became active in the Society of Naval Architects and Marine Engineers, or SNAME, and helped organize a number of large international conferences. He was the author of several papers and participated in CAPP (Canadian Association of Petroleum Producers) and the development of new Arctic Standards which are now part of ISO norms. His work took him to the Arctic and remote areas such as Murmansk, Sakhalin and most recently the Caspian Sea.

Wim and his wife volunteered at the Dutch Canadian Club in Calgary for many years and participated in social and cultural events. Their daughter and family live in Calgary, their son and family in the UK. Due to the rise and fall in energy markets, Wim and family lived in the Hague, during a long period again, but moved back to Calgary in 2022 for their retirement. Wim's wife Toni (in Canada) is an archivist who worked for many years for the National Archives in Den Haag, most recently in the team, Restitutie Commissie, to help return artwork, stolen during WWII.

Wim will start to support CAANS and hope he can fill the big shoes his predecessor Peter Lowensteyn left him.

Wim Jolles, MSc

Canadian Association for the Advancement of Netherlandic Studies

2024 MEMBERSHIP

Please note that membership is from January 1 to December 31

Membership of CAANS is twenty-five dollars (twenty dollars for those who are also member of the local chapter) for which Official Tax Receipts for a tax credit (about 35-50%, depending on province) will be remitted. Local chapters will not remit Official Tax Receipts. CAANS-National is a charitable educational organization and welcomes additional donations.

Membership fees or donations are preferably transmitted via the secure <https://www.canadahelps.org/en/charities/canadian-association-for-the-advancement-of-netherlandic-stu/> website since this can be done via credit card, debit card or PayPal and therefore allows national and international payments without necessitating an account in different countries, and an instantaneous remittance of the tax receipt. To do this, enter this website and click on **Donate Now**. After filling out the forms, reviewing and clicking on **Complete Donation**, click on **Receipt 1** (in red) to download your Official Tax Receipt. You will also receive an instant email with your Tax Receipt.

Please contact our treasurer for step-by-step instructions if needed (peter.tijssen@iaf.inrs.ca) with "CAANS payment instructions" in the subject line.

For those not feeling at ease paying via the internet, cheques can always be sent to our treasurer.

Address: Mr. Peter Tijssen, Treasurer of CAANS, 76 Winston Circle, Pointe-Claire, QC H9S 4X6

Inter-access-transit 01201 ; account 0246721
National Bank of Canada, 2800, boulevard St-Charles, Kirkland, QC H9H 3B6

Our Newsletter and our Journal (CJNS/RCEN) are distributed by email, so please be sure to give your email address below. We will not share this email address with anyone!

Send an email to peter.tijssen@iaf.inrs.ca when you remit your fees or a donation with:

1. your name
2. mailing address
3. home and any other phone numbers
4. email address
5. your profession (If academic, please specify discipline)

Association canadienne pour l'avancement des études néerlandaises

ADHÉSION 2024

Veillez noter: on devient membre pour une année civile.

La cotisation à l'ACAEN est de vingt-cinq dollars (vingt dollars pour des membres d'une section locale). Cette somme est un don charitable aux fins d'impôt et les donateurs recevront un reçu aux fins d'impôt (crédit d'impôt de 35-50% selon les provinces). ACAEN-National est une organisation éducative charitable et encourage des dons supplémentaires.

Les frais d'adhésion ou des dons sont transmises de préférence via le site sécurisé <https://www.canadahelps.org/fr/organismesdebienfaisance/canadian-association-for-the-advancement-of-netherlandic-stu/> car cela peut être fait par carte de crédit, carte de débit, Interac ou PayPal et permet donc des paiements nationaux et internationaux sans nécessiter un compte dans les différents pays, et une remise instantanée du reçu d'impôt. Pour ce faire, entrez dans le site, et cliquez sur « **Faites un don** ». Après avoir rempli les formulaires et une vérification et en cliquant sur le « **don complet** », cliquez sur **reçu 1** (en rouge) pour télécharger votre reçu d'impôt officiel. Vous recevrez également un courriel instantané avec votre reçu d'impôt.

S'il vous plaît contacter notre trésorier pour les instructions étape-par-étape si nécessaire (peter.tijssen@iaf.inrs.ca) avec des «instructions de paiement d'ACAEN » dans la ligne objet.

Pour ceux qui ne se sentent pas à l'aise de payer via internet, des chèques peuvent toujours être envoyés à notre trésorier.

M. Peter Tijssen , Trésorier de l'ACAEN,
76 cercle Winston , Pointe-Claire , QC H9S 4X6

Inter-access-transit 01201 ; account 0246721 ;
National Bank of Canada, 2800, boulevard St-Charles, Kirkland , QC H9H 3B6

Nous distribuons notre Bulletin et notre Journal (CJNS/RCEN) par email (courriel). Vous voudrez donc bien donner votre adresse email ci-dessous. Nous ne la donnerons à personne!

Lorsque vous payez, envoyez un courriel à peter.tijssen@iaf.inrs.ca avec :

1. Nom
2. Adresse pour correspondance
3. Téléphone: (travail), (domicile)
4. Courriel (email)
5. Profession (Les universitaires voudront bien préciser leur discipline)

OFFICERS/MEMBRES DU BUREAU

President

Tanja Collet
Languages, Literatures and Cultures University of Windsor
Windsor, ON N9B 3P4 tcollet@uwindsor.ca

Vice-President

Marianne Verheyen

University of Toronto
School of Continuing Studies 158 St. George Street
Toronto, Ontario M5S 2V8 marianne.verheyen@utoronto.ca

Past President

Michiel Horn, Professor Emeritus of History and University Historian
York University, Glendon Campus
Toronto, ON M4N 3M6 schuhhorn@sympatico.ca

Secretary

Mary Eggermont-Molenaar 1416-29 St.NW
Calgary, AB T2N 2V1 memo45@shaw.ca

Treasurer

Peter Tijssen, 76 Winston Circle Pointe-Claire, QC H9S 4X6, peter.Tijssen@iaf.inrs.ca

CJNS/RCEN Interim Editor

Tanja Collet
Languages, Literatures and Cultures University of Windsor
Windsor, ON N9B 3P4 tcollet@uwindsor.ca

CJNS/RCEN Editor Emeritus

Basil D. Kingstone, Department of French, University of Windsor, Windsor, ON N9B 3P4
bkingst@uwindsor.ca

Newsletter Editor

Mary Eggermont-Molenaar

Associate Newsletter Editor

Wim Jolles - Layout & Communications

Webmaster

Wim Jolles webmaster@caans-acaen.ca (Site: <http://www.caans-acaen.ca>)

Archivist

Maximiliaan van Woudenberg
Professor of English and Communications Sheridan Institute of Technology
Oakville, ON L6H 2L1 maximiliaan@linkemik.com

Members at Large

Christine Brooks

Conseil scolaire catholique Providence, Ontario, Canada quetemythologique@gmail.com

Eric Mielants

Fairfield University, Connecticut, USA emielants@fairfield.edu

Margreet De Rooij-Mohle

University of Waterloo, Ontario, Canada gderooijmohle@uwaterloo.ca

Chapter Secretaries & Contacts

Calgary - Mary Eggermont: memo45@shaw.ca

Montreal - Robert Kok, robert.kok@mcgill.ca

Ottawa - Frank Mourits: fmourits@gmail.com

Toronto - Marianne Verheyen: mverheyen@sympatico.ca

CAANS/ACAEN Archives 1971-2013

Kings University
Gerry Segger Heritage Collection Dr. William Van Arragon , 1.780.465.3500. Ext. 8074 Bonita Bjornson, archiviste 1.780.465.8 04.
9125-50 Street
Edmonton, AB., T6B 2H3

The CAANS Newsletter appears three times a year, in April, August and December. It is a publication of the *Canadian Association for the Advancement of Netherlandic Studies* and free to all the Association's members.

Le Bulletin de l'ACAEN paraît trois fois par an (avril, août, décembre). C'est une publication de l'*Association canadienne pour l'avancement des études néerlandaises*, dont les membres le reçoivent gratuitement.

Items for the Newsletter should be sent to Mary E.M (memo45@shaw.ca) pre- ferrably as an attachment to an email, in WordPerfect or Word.

Pour publier dans le Bulletin, prière d'envoyer votre texte à Mary E.M (memo45@shaw.ca) sous forme d'at- tachment à un courriel en WordPerfect ou Word. Merci!

Notice from our Treasurer, Peter Tijssen:

A few of you have not yet paid for this year. The good news is that from now on membership fee is \$25.00 for everyone.

If you are not sure if you have contributed this year, I encourage you to send a short email to peter.Tijssen@iaf.inrs.ca.

Please note that some memberships for CAANS (National) are collected through your local chapter. If in doubt, ask the treasurer of your local chapter if this is the case.